

ZN.5146.36.4.2024.MP

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 3
im. Mikołaja Reja
data 30.09.2024r
znak sprawy
podpis
.....

Opole, dn. 27.09.2024 r.

30.09.2024r
p. 78k
Hh

Decyzja nr 929/N/2024

Na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 1 i 11, ust. 3, art. 4, art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. g, art. 7 pkt 1, art. 89 pkt 2 i art. 91 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 1292), Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz.U. z 2021 r., poz. 81) oraz art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572),

po rozpatrzeniu wniosku Zespołu Szkół nr 3 im. Mikołaja Reja, ul. Sławięcicka 79, 47-230 Kędzierzyn-Koźle, z dnia 24.06.2024 r., wpływ dnia 25.06.2024 r., uzupełnionego w dniu 19.07.2024 r. oraz skorygowanego w dniu 30.07.2024 r., o udzielenie pozwolenia na usunięcie 15 i pielęgnację 75 drzew rosnących na terenie parku w Kędzierzynie-Koźlu–Sławięcicach, wpisanego do rejestru zabytków woj. opolskiego pod numerem P – 25/57 decyzją z dnia 20.12.1957 r., jak również na podstawie załączonej dokumentacji oględzinach w terenie,

Opolski Wojewódzki Konserwator Zabytków odmawia wydania pozwolenia

na usunięcie z parku w Kędzierzynie-Koźlu–Sławięcicach, dz. ewid. nr 371/9 AM 2 obręb 0091 Sławięcice, 7 drzew wymienionych poniżej w tabeli (oznaczenie drzew zgodne z wnioskiem i załącznikiem do niego; lokalizacja drzew zgodnie z załącznikiem nr 2 do decyzji) :

Tab. 1. Wykaz drzew, na które odmówiono wydania pozwolenia.

Lp.	Kolejna LP wykonanych drzew	Nr inw.	Gatunek	Obwód pnia na wys. 130 cm [cm]
1	110	86	dąb szypułkowy	117
2	115	98	lipa holenderska	146
3	171-172	s.3_336	grab pospolity	103 + 88
4	127	120	dąb szypułkowy	141
5	132	126	dąb szypułkowy	160
6	157_1-157_3	s.2_88	lipa holenderska	138 + 93 + 83
7	s.3_355	184	klon pospolity	92

oraz
Opolski Wojewódzki Konserwator Zabytków
pozwala

na wykonanie prac na terenie parku w Kędzierzynie-Koźlu–Sławięcicach, dz. ewid. nr 371/9 AM 2 obręb 0091 Sławięcice, polegających na (oznaczenie drzew zgodne z wnioskiem i załącznikiem do decyzji):

1) usunięciu 2 drzew z gatunku:

nr inw. 99 (nr 116-117). grab pospolity, o obw. pnia na wys. 130 cm = 85 cm+90 cm,

nr inw. s.3_356 (nr 185). robinia biała o obw. pnia na wys. 130 cm = 156 cm,

2) wykonaniu zabiegów pielęgnacyjnych na łącznie 73 drzewach wymienionych w załączniku nr 1a do decyzji zawierającym planowane zabiegi dla każdego drzewa związane z usunięciem posuszu gałęziowego i konarowego, redukcją koron drzew, zastosowaniu wiązań, korekcie kształtu ich koron,

(usytuowanie drzew zgodnie z załącznikiem nr 2 do decyzji)

przy spełnieniu następujących warunków, polegających na:

- wykonaniu cięć pielęgnacyjnych, polegających na usunięciu gałęzi oraz konarów martwych i nadłamanych, które nie doprowadzą do usunięcia ponad 30% objętości korony, jaka wytworzyła się w trakcie rozwoju drzewa; konary i gałęzie można skrócić maksymalnie o 30%, aby przywrócić regularny kształt koron; wykonywane zabiegi związane z redukcją wysokości i kształtu koron nie mogą doprowadzić do ich deformacji;
- uprzątnięciu terenu po zakończeniu prac,
- wprowadzenia za usuwane drzewa nasadzeń uzupełniających w postaci łącznie 2 drzew z gatunku: grab pospolity i/lub lipa drobnolistna za drzewo o nr 99 w miejscu usuwanego drzewa, w linii rosnących drzew oraz robinia biała lub gledicja trójcierniowa za drzewo o nr 185 w miejscu lub w pobliżu usuwanego drzewa. Nowe drzewa mają być w dobrym stanie zdrowotnym, bez uszkodzeń mechanicznych, bez jakichkolwiek szkodników i chorób, z dobrze przerośniętą bryłą korzeniową, szkółkowane min. 3 razy, o obwodzie pnia na wys. 100 cm min. 10-12 cm. Dopuszcza się wytypowanie nowych nasadzeń z samosiewów występujących na terenie parku, jeśli spełniają kryteria pod względem stanu zdrowotnego i obwodu pnia, ich pień jest prosty, a korona dobrze wykształcona, regularna.
- kierowania lub samodzielnego wykonywania prac konserwatorskich, przez osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 37b ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- przekazania OWKZ nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia prac (a w toku prac na 14 dni przed dokonaniem zmiany osoby) imienia, nazwiska i adresu tej osoby wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnianie przez tę osobę wymagań, o których mowa w art. 37b ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jak również oświadczenia ww. osoby o przyjęciu przez nią obowiązku kierowania lub samodzielnego wykonywania prac,

- zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków pisemnie o terminie zakończenia działań wskazanych w pozwoleniu do 14 dni od ich zakończenia,
- niezwłocznym zawiadomieniu wojewódzkiego konserwatora zabytków o wszelkich zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia wskazanych w pozwoleniu działań.

Niniejsze pozwolenie posiada termin ważności do dnia 31.12.2025 r.

Postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na podstawie art. 47 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 1292).

Uzasadnienie

W dniu 26.06.2024 r. do Opolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wpłynął wniosek Zespołu Szkół nr 3 im. Mikołaja Reja, ul. Sławięcicka 79, 47-230 Kędzierzyn-Koźle, z dnia 02.06.2023 r., o udzielenie pozwolenia na prowadzenie prac związanych z usunięciem 15 i pielęgnacją 75 drzew rosnących na terenie parku w Kędzierzynie-Koźlu – Sławięcicach, wpisanego do rejestru zabytków woj. opolskiego pod numerem P – 25/57 decyzją z dnia 20.12.1957 r. Wnioskodawca jest użytkownikiem nieruchomości należącej do Powiatu Kędzierzyńsko-Kozielskiego. Dla nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta, jej numer znajduje się w aktach sprawy.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowi art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zgodnie z którym pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru, a wg pkt 11 cytowanej wyżej ustawy, uzyskania pozwolenia konserwatorskiego wymaga podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru, z wyłączeniem działań polegających na usuwaniu drzew lub krzewów z terenu nieruchomości lub jej części niebędącej wpisanym do rejestru parkiem, ogrodem albo inną formą zaprojektowanej zieleni. Zgodnie z art. 36 ust. 3 powyżej cytowanej ustawy pozwolenie konserwatorskie, może określać warunki konserwatorskie, które zapobiegą uszkodzeniu lub zniszczeniu zabytku.

W toku postępowania administracyjnego wnioskodawca skorygował wniosek. W wykazach dołączonych do wniosku zawierającymi spis drzew do usunięcia i pielęgnacji, znajdowały się drzewa wielopniowe ujęte jako osobne jednostki drzewiaste oraz drzewa, które nie będą poddawane żadnym zabiegom (3 szt.). Ponadto okazało się, że jedno z drzew wnioskowanych do usunięcia znajduje się na działce nie będącej własnością Powiatu Kędzierzyńsko-Kozielskiego (dąb szypułkowy o numerze inw. 160). Ostatecznie wniosek dotyczył usunięcia 9 drzew, a nie 15, a wykonanie zabiegów zaplanowano na 72 drzewach.

Oględziny wnioskowanych do usunięcia i pielęgnacji drzew przeprowadzono w dniu 29.07.2024 r. w obecności przedstawiciela wnioskodawcy. Pismem z dnia 01.08.2024 r. powiadomiono stronę o zakończeniu postępowania. Wnioskodawca nie wniósł uwag, wniosków, ani nowych dowodów w sprawie.

Zespół parkowy w Sławięcicach posiada duże wartości naukowe, historyczne i kulturowe potwierdzone wpisem do rejestru zabytków. Od pierwszej połowy XIX w. park kształtowano jako założenie w stylu angielskim, naśladujące naturalny krajobraz. Jako założenie parkowe w stylu krajobrazowym park w Sławięcicach charakteryzujące się licznymi wnętrzami parkowymi z polanami widokowymi, starodrzewiem z siecią dróg i ścieżek oraz pozostałościami alei lipowych, dębowych, grabowych oraz z kasztanowców. Część parku zabytkowego użytkowana jest przez Zespół Szkół nr 3 im. Mikołaja Reja.

Na podstawie zebranych materiałów dowodowych, dołączonej do wniosku dokumentacji dendrologicznej sporządzonej przez Witosława Grygierczyka i Arkadiusza Mrozińskiego w czerwcu 2024 r. oraz oględzinach w terenie odmówiono wydania pozwolenia na usunięcie 7 z wnioskowanych 9 drzew. Jedno z nich to klon pospolity (nr 184, nr inw. S.3_355) w dobrym stanie zdrowotnym, o koronie regularnej, symetrycznej. W koronie brak posuszu gałęziowego i konarowego. Drzewo nie wykazuje oznak chorób i szkodników, nie zauważono śladów ich obecności. W dokumentacji dendrologicznej brak informacji o uszkodzeniach pnia, w koronie, w szyi korzeniowej i systemie korzeniowym, które potwierdzałyby konieczność usunięcia drzewa. Stan zdrowotny drzewa w skali Roloffa jest dobry. Kolejne drzewo, na które nie wydano pozwolenia, to grab pospolity (nr 171-172, nr inw. S.3_336). Jest to drzewo dwupniowe, pnie tworzą regularną symetryczną koronę. W miejscu zrośnięcia pni widoczne pęknięcie oraz niewielkie wypróchnienie. W koronie brak posuszu konarowego i gałęziowego, na pniu widoczne ubytki powierzchniowe kory, zabliźnione. Stan zdrowotny pozwala na podjęcie działań, które zapobiegą rozłamaniu się pni poprzez zastosowanie wiązania. Dokumentacja dendrologiczna oszacowała stan zdrowotny drzewa w skali Roloffa jako dobry. Badania tomografem wykazały, że udział drewna zdrowego w jednym z pni wynosi 85%, a w drugim 89%. Wiek drzewa wg tabeli wiekowej drzew opracowanej przez Longina Majdeckiego wynosi ok. 80 lat. Grab rośnie na skraju masywu drzew.

Nie wyrażono również zgody na usunięcie trzech dębów szypułkowych (nr inw. 86, 120 i 126). Jeden z dębów (nr 110, nr inw. 86) rośnie blisko innego okazałego dębu szypułkowego, w odległości ok. 1 m od niego, korony stykają się ze sobą w górnej części. Dąb ma pień nieznacznie odchylony od pionu w dolnej części ok. 15°, odchylenie jest spowodowane sąsiedztwem drugiego drzewa. Korona drzewa jest regularna, symetryczna, nie zauważono oznak podważenia systemu korzeniowego. Nie zauważono obecności chorób i szkodników. W dokumentacji dendrologicznej brak informacji o uszkodzeniach pnia, w koronie, w szyi korzeniowej i systemie korzeniowym, które potwierdzałyby konieczność usunięcia drzewa. Witalność drzewa w skali Roloffa oceniono jako 0 oznaczającą dobry stan zdrowotny. Drugi z dębów (nr 127, nr inw. 120) również nie wykazuje oznak obecności chorób i szkodników, rośnie w grupie dębów, ma pień odchylony od pionu w górnej części korony z powodu wzrostu blisko innego dębu szypułkowego. Z tego powodu jego korona drzewa jest asymetryczna. Posusz gałęziowy jest niewielki, objął ok. 2% objętości korony, która wytworzyła się w trakcie dotychczasowego rozwoju drzewa. W dokumentacji dendrologicznej badanie tomografem wykazało, że drewno jest zdrowe w 100%, a stan zdrowotny drzewa w skali Roloffa jest dobry.

Nie stwierdzono ubytków i uszkodzeń pnia szyi korzeniowej. Opisane wyżej dęby wg tabeli wiekowej drzew opracowanej przez Longina Majdeckiego liczą ok. 70 lat. Stanowią prawdopodobnie samosiewy, które świadczą o samoistnym odnawianiu się starodrzewu. W naturalny sposób uzupełniły ubytki w starodrzewiu zabytkowego parku. Trzeci z dębów (nr 132, nr inw. 126), na który nie wyrażono zgody, także rośnie blisko innego dębu w odległości ok. 50 cm od niego, ma pień skręcony i nieznacznie odchylony od pionu. Posusz gałęziowy jest niewielki, obejmuje ok. 3% objętości korony. Brak oznak chorób i szkodników na pniu oraz w koronie. W dokumentacji dendrologicznej nie wskazano miejsc uszkodzeń pnia i szyi korzeniowej, w koronie stwierdzono jeden obumarły konar. Wiek drzewa wg opracowanej przez Longina Majdeckiego tabeli wiekowej drzew wynosi ok. 120 lat. Dąb stanowi starodrzew zabytkowego parku, posiada wartości przyrodnicze i kompozycyjne jako element swobodnych grup złożonych głównie z dębów, naśladujących naturalny krajobraz charakterystycznych dla parków krajobrazowych w stylu angielskim.

Odmówiono wydania pozwolenia także na dwie lipy holenderskie (nr inw. 98 i S.2_88). Jedna z nich jest drzewem wielopniowym (nr 157_1-3, nr inw. S.2_88), trzy pnie tworzą regularną, wysoko umieszczoną koronę od wysokości ok. 6 m, powyżej 130 cm usytuowany jest kolejny czwarty pień. Korona jest regularna, symetryczna. Posusz gałęziowy i konarowy nie przekracza 5% objętości korony, którą wytworzyło dotychczas drzewo. W koronie występują pojedyncze gałązki nadłamane i obumarłe. Ogólny stan zdrowotny drzewa jest dobry, brak oznak zamierania, szkodników i chorób. W dokumentacji dendrologicznej oszacowano stan zdrowotny drzewa w skali Roloffa jako dobry. Drzewo liczy co najmniej kilkadziesiąt lat. Druga z lip (nr 115, nr inw. 98) ma koronę umiejscowioną wysoko od ok. 7 m, symetryczną, u podstawy pnia występują odrosty; korona jest wąska, znajdują się w niej nieliczne siedliska jemioły w wierzchołku. Brak oznak chorób i szkodników, drzewo rośnie przy ścieżce, pień jest stabilny, prosty. W koronie posusz nieznaczny, dotknął pojedynczych gałązek. Lipa rośnie przy krawężniku chodnika wykonanego z płytek betonowych ograniczonych metalową barierką. Chodnik prowadzi od budynku szkoły do furtki przy ulicy Sławęcickiej. Po obu stronach chodnika rosną drzewa tworząc swoistą małą aleję. W dokumentacji dendrologicznej brak informacji o uszkodzeniach pnia, w koronie, w szyi korzeniowej i systemie korzeniowym, które potwierdzałyby konieczność usunięcia drzewa. Stan zdrowotny drzewa w skali Roloffa wg autorów opracowania jest dobry. Wiek lipy wg tabeli wiekowej drzew opracowanej przez Longina Majdeckiego wynosi ok. 70 lat.

Wnioskowane drzewa, na które nie wydano pozwolenia, posiadają oprócz wartości przyrodniczych, wartości krajobrazowe i historyczne jako elementy drzewostanu zabytkowego parku. Wnioskowane drzewa stanowią element drzewostanu zabytkowego parku, masywu drzew oraz układów kompozycyjnych: nieregularnych grup drzew i pasm, w przypadku jednej z lip – element małej alei podkreślającej ciąg komunikacyjny. Art. 4 ustawy o ochronie przyrody nakłada na organy administracji publicznej obowiązek dbałości o przyrodę będącą dziedzictwem i bogactwem narodowym. Według ustawy o ochronie przyrody ochrona przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu jej zasobów, tworów i składników przyrody, w tym zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień (art. 2 ust.

1 pkt. 8 i 9 ustawy o ochronie przyrody). Z tych względów jak również ze względu na wartość przyrodniczą, kulturową oraz kondycję zdrowotną drzew, odmówiono wydania zgody na ich usunięcie. Stan zdrowotny drzew pozwala na podjęcie działań, które pomogą w zachowaniu drzew bez konieczności ich usunięcia, np. poprzez usunięcie pojedynczych martwych gałęzi i konarów, zastosowaniu wiązań, które zapobiegną rozłamaniu się pni zrosniętych drzew wielopniowych bądź korekcie kształtu ich koron.

Na dwa zgłoszone do usunięcia drzewa wydano pozwolenie: grab pospolity (nr 116-117, nr inw. 99) i robinie białą (nr 185, nr inw. S.3_356). Grab pospolity nr inw. 99 to drzewo dwupniowe, jeden z pni ma uszkodzenie wgłębne o wysokości 120 cm i szerokości 15 cm. Na pniu widoczne są ślady żerowania szkodników. Korona drzewa jest regularna symetryczna, brak posuszu gałęziowego, w miejscu zrosnięcia pni zauważono niewielkie pęknięcie. Ze względu na zły stan zdrowotny jednego z pni wydano pozwolenie na jego usunięcie. Grab rośnie przy chodniku prowadzącym do budynku, w linii z lipą o numerze inwentaryzacyjnym 98. W dokumentacji dendrologicznej znajdują się informacje o uszkodzeniach pnia i w szyi korzeniowej, które potwierdzają konieczność usunięcia drzewa. Witalność drzewa w skali Roloffa określono jako bardzo słabą. Oględziny nie potwierdziły informacji, że jeden z przewodnich pni jest martwy. Robinia biała ma pień odchylony znacznie od pionu ok. 45°, pień jest pęknięty do wysokości ok. 150 cm, w pęknięciu widoczne ślady żerowania szkodników. Posusz wynosi ok. 5%. Ze względu na zagrożenie wywrotem lub złamaniem wyrażono zgodę na jej usunięcie. W dokumentacji dendrologicznej stwierdzono, że pień jest wygięty w kształcie litery S. Posusz w koronie oszacowano na 40%, w skali Roloffa witalność określono na 3, czyli bardzo słabą.

Pozwolono na ich usunięcie ze względu na ich zły stan zdrowotny i stwarzane przez nie zagrożenie dla bezpieczeństwa mienia i ludzi oraz możliwe uszkodzenia drzew będących w zasięgu ich upadku. Drzewa osiągnęły wiek ok. 80 lat wg tabeli wiekowej drzew opracowanej przez Longina Majdeckiego. Stanowiły element drzewostanu zabytkowego parku, grab jest elementem małej alei podkreślającej ciąg komunikacyjny w parku. Z powyższych powodów w warunkach wskazano, żeby za usunięte drzewa wprowadzić nowe nasadzenia. Uzupełnią one drzewostan i układ kompozycyjny (aleja przy ciągu komunikacyjnym). Dopuszczono wprowadzenie drzew innych gatunków niż usuwane drzewa – występują one na terenie parku, tworzą jego starodrzew (lipa drobnolistna) lub wzbogacą stan gatunkowy parku (gledicja trójierniowa), były stosowane w parkach krajobrazowych.

Wydano pozwolenie na pielęgnację 73 drzew z gatunku: czeremcha późna (3 szt.), dąb czerwony (5 szt.), dąb szypułkowy (33 szt.), grab pospolity (5 szt.), klon pospolity (5 szt.), lipa holenderska (15 szt.), oraz pojedyncze okazy z gatunku (7 szt.): buk pospolity, dąb bezszypułkowy, grusza pospolita, klon jawor, lipa drobnolistna, wiąz holenderski. Drzewa są w różnym stanie zdrowotnym, stanowią element drzewostanu zabytkowego parku. Wiek drzew jest zróżnicowany. Najstarsza grupa drzew, która zostanie poddana zabiegom pielęgnacyjnym to dęby szypułkowe. Jeden z nich liczy ok. 250 lat – nr inw. S_529. Pozostałe osiągnęły wiek ok. 200 lat (nr inw. 12, 65), ok. 150 lat (6 szt.: nr inw. 7, 11, 129; S.2_530; S.2_531; S.3_345; S.3_347) i ok. 120 lat (17 szt.: nr inw. 9, 14, 67, 84, 90, 93, 106, 114, 115,

117, 128, 131; S.3_341; S.3_343; S.3_348; S.2_530; S.3_361). Wiek ok. 120 lat osiągnął także jeden z klonów pospolitych – nr inw. S.2_86. Pozostałe drzewa, które zostaną poddane zabiegom pielęgnacyjnym, liczące ok. 100 lat, są bardziej zróżnicowane gatunkowo. Znajdują się wśród nich oprócz dębów szypułkowych (5 szt.: nr inw. 8, 112, 113, 116, 123), drzewa z gatunku: buk pospolity (nr inw. 77), dąb czerwony (S.3_342), dąb bezszypułkowy (nr inw. 13), grab pospolity (nr inw. 81; S.3_338), lipa holenderska (nr inw. 146; S.2_9; S.3_358), klon jawor (S.3_360). Kilkanaście drzew, jakie mają być poddane pielęgnacji, osiągnęły wiek od ok. 70 lat do ok. 80 lat. Są to drzewa z gatunku ceremcha późna, dąb czerwony, dąb szypułkowy, grab pospolity, klon pospolity, lipa holenderska, grab pospolity, wiąz holenderski, grusza pospolita (łącznie 17 szt.). Do wykonania zabiegów pielęgnacyjnych wyznaczono także kilkudziesięcioletnie drzewa z gatunku ceremcha późna (nr inw. S.2_19), dąb czerwony (nr inw. 1, 2, 3), dąb szypułkowy (nr inw. S._16), klon pospolity (nr inw. S.2_351), lipa holenderska (nr inw. 63, 121; S.2_87; S.2_530) w wieku ok. 40-50 lat. Najmłodsze egzemplarze wytypowane do pielęgnacji to drzewa w wieku ok. 30 lat (4 szt.) z gatunku: ceremcha późna (nr inw. S.2_21), klon pospolity (nr inw. S.2_75), lipa holenderska (nr inw. 130), lipa drobnolistna (nr inw. 137). Niektóre młodsze egzemplarze stanowią prawdopodobnie samosiewy, które z czasem zastąpiły drzewa pochodzące ze starodrzewu.

Zgłoszone okazy wymagają cięć pielęgnacyjno-sanitarnych, prace będą polegać na usunięciu martwych gałęzi, także części konarów oraz prawidłowej korekty i redukcji koron w celu poprawy statyki drzew. Cięcia korekcyjne w koronach posłuż do wyeliminowania kolizji z budynkami, np. gałęzie w górnej części koron dębów czerwonych o nr inw. 1,2 i 3 sięgają elewacji budynku w pobliżu, którego rosną. Na jednym z drzew wielopniowych (lipa holenderska nr inw. S.2_9, nr 147-150) zostaną zamocowane wiązania w celu zapobiegnięcia rozłamaniu się pni w miejscu zrośnięcia. Cięcia pielęgnacyjno-sanitarne powinny być wykonane m.in. zgodnie z art. 87a ust. 2, pkt 1 cytowanej wyżej ustawy o ochronie przyrody, czyli: *Prace w obrębie korony drzewa nie mogą prowadzić do usunięcia gałęzi w wymiarze przekraczającym 30% korony, która rozwinęła się w całym okresie rozwoju drzewa, chyba że mają na celu: 1) usunięcie gałęzi obumarłych lub nadłamanych (...)* oraz zgodnie ze sztuką przez specjalistę. Zabiegi pielęgnacyjne są konieczne ze względu na wyeliminowanie zagrożenia dla bezpieczeństwa mienia i ludzi, jakie stwarzają obumarłe i nadłamane konary oraz gałęzie.

Po zapoznaniu się z dołączoną do wniosku dokumentacją stwierdzono, że planowane prace przy spełnieniu warunków konserwatorskich nie wpłyną negatywnie na stan zachowania zabytkowego parku i jego drzewostanu.

W związku z tym orzeczono jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia (art.127 § 1 i 2 oraz art.129 § 1 i 2 k.p.a.). W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu

się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art.127a § 1 i 2 k.p.a.).

Załączniki do decyzji:

nr 1a – wykaz drzew do pielęgnacji

nr 2 – lokalizacja drzew do usunięcia i pielęgnacji

**OPOLSKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTEKÓW**

Zbigniew Bomersbach

Pouczenie:

Wnioskodawca (inwestor) i prowadzący prace (kierujący robotami, wykonawca) zobowiązani są do przestrzegania zasad i warunków prowadzenia prac (robót, badań lub innych działań), wynikających z ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności:

1) Wojewódzki konserwator zabytków wstrzymuje (na mocy decyzji) wykonywane bez jego pozwolenia lub w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu prace (roboty, badania lub inne działania) przy zabytku wpisanym do rejestru lub w jego otoczeniu, a następnie wydaje decyzję:

- a) nakazującą przywrócić zabytku do poprzedniego stanu lub uporządkowanie terenu, z określeniem terminu wykonania tych czynności, albo
- b) zobowiązującą do uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie wstrzymanych prac (robót, badań lub innych działań) przy zabytku, albo
- c) nakładającą obowiązek podjęcia określonych czynności w celu doprowadzenia wykonywanych prac (robót, badań lub innych działań) przy zabytku do zgodności z zakresem i warunkami określonymi w pozwoleniu, wskazując termin wykonania tych czynności.

Po wykonaniu obowiązku, o którym mowa pod lit. c), wojewódzki konserwator zabytków wydaje pozwolenie na wznowienie wstrzymanych prac (robót, badań lub innych działań) przy zabytku.

2) W przypadku, gdy bez wymaganego pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków lub w sposób odbiegający od zakresu i warunków określonych w pozwoleniu wykonano przy zabytku wpisanym do rejestru prace (roboty, badania lub inne działania), wojewódzki konserwator zabytków wydaje decyzję:

- a) nakazującą przywrócić zabytku do poprzedniego stanu lub uporządkowanie terenu, określając termin wykonania tych czynności, albo
- b) zobowiązującą do doprowadzenia zabytku do jak najlepszego stanu we wskazany sposób i w określonym terminie.

3) Osoba, która dopuściła się naruszenia przepisów o zabytkach lub naruszyła zakres i warunki określone w pozwoleniu, jest obowiązana na swój koszt wykonać czynności nakazane w decyzji, o której mowa w punkcie 1) lit. a) i c) oraz w punkcie 2).

4) **Wykonawca jest zobowiązany niezwłocznie zawiadomić OWKZ o wszelkich zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w toku prac konserwatorskich przy zabytku, które mogą mieć wpływ na stan zachowania zabytku.** W takich przypadkach WKZ jest zobowiązany wydać wykonawcy odpowiednie zalecenia w terminie nie późniejszym niż 7 dni od dnia przyjęcia zawiadomienia, może również wydane pozwolenie zmienić lub je cofnąć.

5) **Art. 107d.**

1. **Kto bez pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1–5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 500 000 zł.**

2. **Kto podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1–5, niezgodnie z zakresem lub warunkami określonymi w pozwoleniu wojewódzkiego konserwatora zabytków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 500 000 zł.**

5. **Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1–2, nakłada w drodze decyzji organ ochrony zabytków, który wydał pozwolenie bądź był właściwy do wydania pozwolenia.**

Otrzymuje (ePUAP):

1. Zespół Szkół nr 3 im. Mikołaja Reja
ul. Sławiecka 79
47-230 Kędzierzyn-Koźle.

aa

